

"... Rolf Martinsson är redan nu en av de mest spelade nutida svenska kompositörerna, och med 'Orchestral Songs' kommer han nog nå en ännu större publik... Det var både intressant och njutbart. För övrigt bjöd kvällen på nordisk romantik i den högre skolan... perfekt, friskt och välmodulerat kraftfullt... Och som avslutning Jean Sibelius Symfoni nr 2 med den tyngd och kraft som Malmö SymfoniOrkester är mäktig när den är som bäst. Det var faktiskt en hisnande upplevelse." /Lars-Erik Larsson, *Skånska Dagbladet* 15/3 2009

"The Philharmonic's chief guest conductor, Vassily Sinaisky, is the Malmo orchestra's principal conductor, and he drew from them very superior playing in extracts (not the familiar suites) from Grieg's Peer Gynt score and in Sibelius's Symphony No 2. I've rarely heard violins sing out as they did in the former, and they certainly shone in the latter." /Paul Driver, *The Sunday Times* 22/3 2009

"Pure northern light shone in the Bridgewater Hall on Sunday night, as the Malmö Symphony Orchestra was introduced to Manchester by its principal conductor, Vassily Sinaisky. His qualities as a conductor are well known here – but his soulful instincts, in combination with the cool, clear sound of the Swedish musicians, makes for a marvellous result. The concert was a triumph in particular for a composer who is Malmö's own, Rolf Martinsson, with the UK premiere of his *Orchestral Songs*. They were sung by that present-day Swedish nightingale, Anne Sofie von Otter, herself making her debut at the Bridgewater Hall. All in all, it was an auspicious evening... And then there were the encores. I don't think I've ever heard *Valse Triste* articulated with quite such care and imagination." /Robert Beale, *Manchester Evening News* 16/3 2009

The Bridgewater Hall i Manchester

The Sage i Gateshead nära Newcastle

Foto Mattias Turesson

STENHAMMAR & BRAHMS

MALMÖ KONSERTHUS, TORSDAG 16 APRIL KL 19.30
2008/2009

MALMÖ SYMFONIORKESTER
ANDREW GRAMS dirigent
(ersätter Mario Venzago)
NIKLAS SIVELÖV piano
Marika Fältskog, konsertmästare

WILHELM STENHAMMAR (1871-1927)
Pianokonsert nr 2 d-moll op 23 / 30 min
*Moderato - Allegro molto energico - Molto vivace - Allegretto -
Molto vivace - Adagio - Tempo moderato - Animato*

PAUS

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)
Symfoni nr 2 D-dur op 73 / 42 min
*Allegro non troppo
Adagio non troppo
Allegretto grazioso quasi andantino
Allegro con spirito*

Konserten spelas in av Sveriges Radio/P2 och sänds
16 maj kl 15.00. Vänligen respektera inringningarna.

ANDREW GRAMS dirigent

Amerikanen Andrew Grams från Maryland började dirigera vid 17 års ålder, då han ledde World Youth Symphony Orchestra vid Interlochen Arts Camp i Michigan. Han är utbildad violinist för Stephen Clapp vid Juilliard School i New York och spelade andra violin i New York City Ballet Orchestra vid Lincoln Center mellan 1998 och 2004. Parallellt studerade Grams till dirigent och tog sitt diplom 2003 vid Curtis Institute of Music. Han har varit assistent 2002 i Reading Symphony Orchestra i Pennsylvania och i Cleveland Orchestra 2004-2007, utvald av Franz Welser-Möst.

Andrew Grams beskrivs som en av USA:s mest lovande och talangfulla dirigenter. Han har engagerats av en rad av hemlandets främsta symfoniorkestrar, däribland Philadelphia, Chicago, St Louis, Baltimore, Dallas, Houston och Cleveland samt Santa Cecilia-orkestern i Rom. Den här säsongen är han för första gången inbjuden till bl a New Jersey Symphony Orchestra och Utah Symphony i USA, National Arts Centre Orchestra Ottawa och Edmonton Symphony i Kanada, Melbourne Symphony i Australien samt Hamburger Symphoniker i Europa.

NIKLAS SIVELÖV piano

Niklas Sivelöv var redan som barn hemma i Skellefteå förvisad om att han skulle bli pianist. Som 8-åring uppträdde han med egenhändigt skrivna låtar, bl a i Västerbottens radio och när han var 16 år kom han in på Kungliga Musikhögskolan. En av lärarna var Lisa Pohjola som uppmuntrade hans idéer och starka vilja. Efter studietiden i Stockholm fortsatte han studera i Helsingfors, Bukarest och London. Repertoaren sträcker sig från Mozart till Lutoslawski och Ligeti samt en rad nutida svenska kompositörer. Niklas komponerar även själv och har idag, vid sidan av pianistframgångarna, en karriär som tonsättare. T ex uruppförde MSO hans stycke Touché i november förra året. Sivelöv har också alltmer kommit att intressera sig för att ge den klassiska musiken nya uttryck och hitta alternativa sätt att framföra den på. I den show som han

skapade med klarinettisten Martin Fröst och mezzon Malena Ernman 2004, blandades gammalt och nytt, musik och rörelse, verklighet och fantasi. Det blev en succé som sändes i SVT. Andra crossover-projekt med Niklas som upphovsman var BACH, med Martin Fröst och tonsättaren Fredrik Högberg, samt DVD-inspelningen Parade i samarbete med videokonstnären Sorin Albu och flera artister ur svenska jazzeliten.

Improvisational I med Bellman-improvisationer (Caprice) vann nyligen en IMA (Independent Music Award) för årets bästa klassiska album. På senare år har Niklas Sivelöv mer och mer vågat ge sig på att improvisera. "Jag tycker om att ta risker även i mitt notspel, för att ge musiken nerv och närvaro" berättade han för Alexander Agrell i en intervju i Sydsvenskan tidigare i år. Konserter och skivor får inte bli "museer över den klassiska musiken". I augusti kommer Niklas att spela in Stenhammars båda pianokonserter med MSO och Mario Venzago (Naxos) och nästa år väntar Bachs Das Wohltemperierte Klavier i New York, konserter som även ska bli skivor.

Numera är Niklas Sivelöv bosatt i Malmö, varifrån han har nära till professorstjänsten på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i Köpenhamn.

WILHELM STENHAMMAR

Pianokonsert nr 2

För oss svenskar har Wilhelm Stenhammar alltid varit en mästare av stora mått, vare sig det gällt orkesterverk, piano-stycken, kammarmusik, sånger eller körverk. Vid sidan av Hugo Alfvén är han den starkaste kandidaten som nationell svensk motsvarighet till vad Grieg, Sibelius och Nielsen är för våra nordiska grannländer. Dessutom var han en framstående dirigent och förmodligen den tidens ledande svenske pianist. Han framträdde med pianoaftnar och som kammarmusiker runtom i landet.

I sin andra pianokonsert har Stenhammar skapat ett underverk av kompositionstekniska finesser. Framför allt har han skapat homogenitet genom att bygga hela verket på ett fåtal tematiska idéer som med olika förklädnad dyker upp på flera ställen och i skiftande funktion. Första satsens andra tema (det med pianots mäktiga arpeggios – harpslag) återkommer även i en episod i finalen, vars huvudtema i sin tur vuxit fram i adagio-satsen och vars huvudtema blommar ut i full glans först mot slutet av konserten etc, etc... Konsertens många delar spelas utan satspauser. Stenhammar började komponera sin nya konsert i Kristiania i maj 1904, men hade inga större förväntningar på att det skulle bli någonting. ”... du skall icke vänta dig någon klaverkonsert – det blir nog ingen denna sommar”. Nej, inte då, men han arbetade vidare på den i Saltsjöbaden och fullbordade finalen i Florens i februari 1907, där han uppehållit sig i mer än fyra månader och ”inte hört någon musik, sedan jag reste hemifrån”. Som alltid tog Stenhammar god tid på sig. Uruppförandet ägde rum den 15 april 1908 när Zelmica Asplund var solist till Göteborgs orkesterförening, dirigerad av tonsättaren själv. Konserten upptog enbart hans egna verk, även Midvinter uruppfördes. Mottagandet var över lag mycket positivt.

JOHANNES BRAHMS

Symfoni nr 2

Brahms närmade sig symfoniformen med stor vanda. Arvet från Beethoven kändes tungt och hämmande. När han fyr-tiotvå år gammal, efter många års slit, äntligen presenterade sin första symfoni blev den emellertid en stor framgång. Sporrad av det entusiastiska mottagandet skrev han sedan i ett inspirerat svep under några sommar- och höstmånader 1877 den andra symfonin. Som vanligt hade han dragit sig undan stadens jäkt under sommaren och symfonin växte fram vid Wörther See ”där melodierna kommer flygande mot en så ymnigt att man måste se upp för att inte trampa på dem”. Den första symfonins allvar byttes här ut mot ljus och värme. ”Att skriva symfonier är inget skämt, det är en fråga om liv och död”, hade han sagt om den första symfonin, men nu skrev han till vännen och eleven, den fruktade kritikern Eduard Hanslick: ”Under vintern kommer en symfoni som klingar så älskvärt och muntert att du kommer att tro att jag skrivit den speciellt för dig – eller snarare för din unga hustru”.

Skälet till att man ibland kallade den andra symfonin för Brahms pastoralsymfoni hittar man redan i första satsens soldränkta värme och lyckostämning. Att andra satsen blivit allvarligare och att cellons något klagande tema här gett musiken en mer lidelsefull karaktär, innebär bara en kontrast som lyfter fram den intimt gemytliga rikedom i den nästan menuettliknande tredje satsen, med dess härliga Presto-trio. Finalen börjar i Haydns anda och blir till en lantlig idyll, långt från första symfonins monumentala heroism. Symfonin uruppfördes av Wienfilharmonien och Hans Richter den 30 december 1877. Framgångarna upprepades när tonsättaren själv, en knapp månad senare, dirigerade den med Gewandhausorkestern i Leipzig. Den rangställning symfonin genast intog har den behållit.

MSO i Köpenhamn och England - recensions- och bildcollage

Malmö SymfoniOrkester framförde konserten "von Otter möter Martinsson" i Köpenhamn, Malmö, Manchester och delvis i Newcastle. Vassily Sinaisky dirigerade och mezzosopranen Anne Sofie von Otter var sångsolist. På programmet stod Peer Gynt-sviterna 1 & 2 av Edvard Grieg, uruppförandet av Rolf Martinssons *Orchestral Songs* - till dikter av Emily Dickinson samt Jean Sibelius andra symfoni.

I Newcastle ersattes *Orchestral Songs* med sånger av Grieg och Sibelius, danska sopranen Inger Dam-Jensen var solist.

Gästspelet i Köpenhamn, konserten i Malmö och Englandsturnén var ett samarbete med Musik i Syd. Här följer några axplock ur recensionerna:

Foto: Mats Becker

Anne Sofie von Otter

Foto: Isak Hoffmejer

Inger Dam-Jensen

"Malmö SymfoniOrkester bragte en smukt klingende verden af træ med sig til Ørestads rå beton... Det var i det hele taget imponerende, hvad orkestret præsterede som hold, og de efterlod ingen tvivl om deres evner i lyset af den afslørende akustik." /Henrik Friis, *Politiken* 14/3 2009

"Det var helt urimeligt lækkert, hvad Anne Sofie von Otter bød os, da hun forleden gæstede DR-Byen... Malmö SymfoniOrkester... er godt nok et velspillende orkester, som den - med al respekt - forholdsvis lille, svenske provinsby råder over... Og endelig satte chefdirigent Vassily Sinaisky trumf på med Sibelius' 2. Symfoni,

hvor f.eks. *vivacissimo*-satsen virkelig var 'så levende som muligt' - uden at der gik mudder i noget! For slet ikke at tale om lakmusprøven på præcision: Pizzicatoet, det at strygerne knipser strengene i stedet for at stryge dem; det afslører selv den mest diminutive unøjagtighed skånselsløst. Her sad de lige i skabet." /Jakob Wivel, *Børsen* 16/3 2009

"Detaljklarheten i Danmarks Radios nya konserthus är krävande för musikerna, de blir solistiskt exponerade. Ett glädjande faktum vid torsdagskonserten var att MSO klarade av den exponeringen. Orkestern verkar vara i toppform. Blecket glansfullt, träblåsarna distingerade, stråkarna energiska." /Carlhåkan Larsén, *Sydsvenskan* 14/3 2009

Foto: Mattias Tuveesson

MSO-repetition i nya konsertsalen i DR-Byen, Köpenhamn

"För Malmösymfonikerna har de gångna två åren under Vassily Sinaisky varit trygga och enormt utvecklande... han /lyfte/ med varlig hand fram det bästa ur /orkestern/... Att det inte var litet tackade den fulltliga publiken för med stående applåder." /Carl-Gunnar Åhlén, *Svenska Dagbladet* 15/3 2009